

การศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
A Study of Teamwork Ability of The Faculty of Industrial Education
Students Electronic Engineering Major

พิสิฐ สอนละ¹ อนุชา ไชยชาญ¹ เซาว์วัฒน์ อุมานนท์¹ และรุ่งอรุณ ศรีปาน^{1*}

¹อาจารย์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มทร.พระนคร กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย แล้วนำมาแปลผลในรูปแบบคำบรรยาย แผนภูมิพาเรโต ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำงานปานกลาง แต่มีลักษณะการทำงานที่เป็นทีม ดังนั้นการที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ควรจะมีการร่วมมือในการทำงาน เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จได้

Abstract

This research aimed to study teamwork ability of the Faculty of Industrial Education students, Electronic Engineering major. The questionnaire was used to determine number of sample by using purposive sampling technique. The target population of the study were students of Rajamangala University of Technology Pha Nakon (RMUTP), the Faculty of Industrial Education, in the semester 2, academic year 2007. Data were analyzed by using frequency, percentage and mean, presented in context and pareto diagram. The results can be concluded as follows : the findings of the study reflected that students majoring Electronic Engineering have participated moderately in the activity but worked in teams. Therefore, undergraduate students to graduate within appointed academic period, they should have participated in any scholastic activity.

คำสำคัญ : ความสามารถในการทำงานเป็นทีม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

Keywords : Ability to Teamwork, Industrial Education Faculty

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันรัฐบาลได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2542 หรือ หลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักการ 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า จากแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล จะเป็นการรวมตัวกันทุกภาคส่วนของสังคมไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทำหน้าที่ให้การประสานงาน เชื่อมโยงการทำงาน ทั้งสามภาค ให้มีความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานของกันและกันอย่างสร้างสรรค์ จากแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล จะเห็นได้ว่า การทำงานเป็นทีมเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่จะผลักดันให้การทำงานประสบความสำเร็จ นอกจากหลักธรรมาภิบาลแล้ว หลักการบริหารในองค์กรก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง เนื่องจากในการบริหารจัดการองค์กรจะทำให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ บุคลากร พนักงาน หรือทีมงาน ภายในองค์กร ต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน หากองค์กรใดหรือทีมงานใดจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการพัฒนาทีมงานให้มีประสิทธิภาพในการทำงานและมีความรักต่อองค์กรแล้ว นอกจากจะนำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานได้ง่ายแล้ว ยังทำให้องค์กรสามารถรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันของอนาคตด้วย

การทำงานเป็นทีม คือ การทำงานและทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิก โดยมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการทำงานเดียวกัน มีการวางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้งานและกิจกรรมบรรลุผลสำเร็จ (ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์, 2545)

การทำงานเป็นทีม เป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะผลักดันให้ผู้บริหารเป็นผู้นำที่ดีในการนำให้ทีมประสบความสำเร็จในการทำงาน ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องค้นหาลักษณะการทำงานเป็นทีมให้พบ แล้วจึงนำเอากลยุทธ์ในการสร้างทีมเข้ามาใช้เพื่อให้ทุกคนทำงานร่วมกันและประสบความสำเร็จ (ประภาศรี อึ้งกุล, 2542)

ดังนั้น การทำงานเป็นทีมจึงมีความสำคัญในทุกองค์กร เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน โดยการทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มสมาชิกเป็นอย่างดี

อีกทั้ง คณะกรรมการคุรุสภาได้ออกข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548 หมวด 2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ และร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ นั่นคือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องให้ความสนใจ ร่วมมือร่วมใจกันทำงานเป็นทีม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าบุคคลจะอยากอยู่ร่วมกันก็ตาม ไม่ได้หมายความว่า จะ

สามารถอยู่ร่วมกันได้ดีเสมอไปบางครั้งก็มีปัญหา
กันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม มีปัญหาในการทำงาน
เป็นทีม ไม่ว่าจะองค์กรใดก็ตามเมื่อมีการทำงานแล้ว
มักจะพบอยู่เสมอว่ามีปัญหาการทำงานทั้งสิ้น
บางองค์กรอาจมีปัญหาน้อย แต่บางองค์กรก็อาจ
จะมีปัญหามากมาย และคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร มีวิชาที่สำคัญอีกวิชาหนึ่ง คือ วิชา
โปรเจค ที่นักศึกษาทุกคนจะต้องทำงานร่วมกัน
เป็นกลุ่มเพื่อนำวิชาการต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา
ประยุกต์ใช้งานในการสร้างผลงานหรือ
สิ่งประดิษฐ์ออกมา จากเอกสารการขอสำเร็จ
การศึกษาและขอขึ้นทะเบียนบัณฑิตของนักศึกษา
พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่ตรงตามระยะเวลา
ที่กำหนด เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถ
ส่งเกรดวิชาโปรเจคได้ เพราะนักศึกษาทำงาน
ไม่เสร็จตามกำหนด (สำนักส่งเสริมวิชาการและ
งานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร, 2550)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษา
ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรม
อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ศึกษามา
ปรับปรุงและเป็นแนวทางในการพัฒนาให้
นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะ
เวลาที่กำหนด

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานเป็น
ทีมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

2. วิธีการศึกษา

2.1 การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา
ความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม การพัฒนาทีมงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ที่ลงทะเบียนวิชาโปรเจค ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการทำงานของทีม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 14 ข้อ

2.4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล แล้วนำแบบสอบถามฉบับร่าง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบภาษาและความถูกต้องทางวิชาการ แล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุง หาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.89 โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970)

4. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา นำมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) แล้วนำเสนอในรูปแบบพาเรโต-ไดอะแกรม (Pareto Diagram) ประกอบคำบรรยาย

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาแปลผลคะแนนตามแบบจอร์น ดับบลิว เบสท์ (John W. Best, 1970) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมน้อยที่สุด

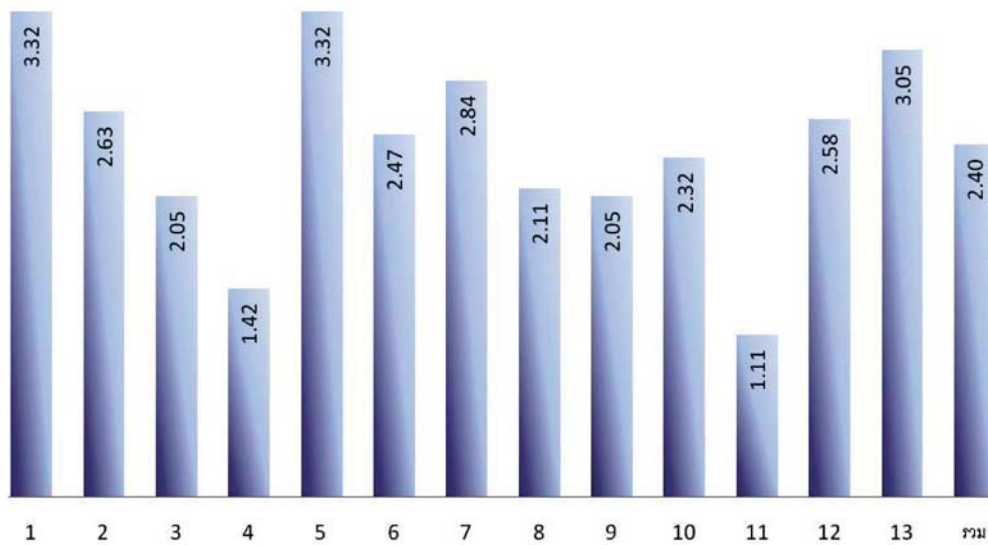
2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการทำงานเป็นทีม นำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบพาเรโตไดอะแกรม (Pareto Diagram) ประกอบคำบรรยาย

3. ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดได้ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม

พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีส่วนร่วมในการทำงานปานกลาง ($\bar{x} = 2.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษามีการประชุมและพบปะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ และสมาชิกของกลุ่มตั้งใจฟังเมื่อเพื่อนในกลุ่มพูด ($\bar{x} = 3.32$) รองลงมา คือ สมาชิกของกลุ่มให้ความรักและนับถือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง ($\bar{x} = 3.05$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สมาชิกของกลุ่มต่างยินดีให้คำติชมของกันและกัน เพื่อให้การทำงานของกลุ่มดีขึ้น ($\bar{x} = 1.11$) ดังรูปที่ 1

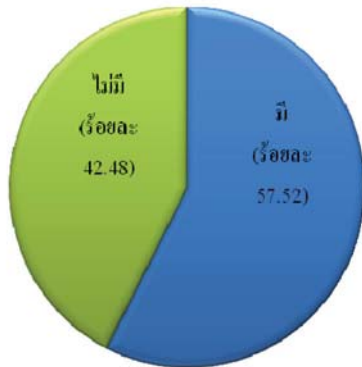
รูปที่ 1 การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษา

หมายเหตุ :

- 1 : ทีมงานมีการประชุม/พบปะหรือกันอย่างสม่ำเสมอโดยสมาชิกทุกคนสนใจเข้าประชุม
- 2 : พูดคุยถึงเป้าหมายที่มีร่วมกัน พร้อมทั้งประเมินถึงความก้าวหน้าของงาน
- 3 : มีการคุยเรื่องงานอย่างเปิดใจและกระตือรือร้น
- 4 : ให้ความสนใจต่อประเด็นที่ขัดแย้งหรือยังไม่มีข้อยุติ โดยพูดคุยต่อไปจนได้คำตอบ
- 5 : สมาชิกของกลุ่มตั้งใจฟังเมื่อเพื่อนในกลุ่มพูด
- 6 : เราให้ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และสามารถบอกให้สมาชิกในกลุ่มทราบความรู้สึกของเราได้
- 7 : การเป็นผู้นำกลุ่มมีการหมุนเวียนหรือเป็นร่วมกัน ตามโอกาสเหมาะสมโดยยึดประโยชน์ของกลุ่ม
- 8 : สมาชิกของกลุ่มพยายามหาวิธีที่ดีที่สุดในการสร้างผลงานที่ดีของกลุ่ม
- 9 : มีความพึงพอใจกับการได้เป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกของกลุ่ม
- 10 : ยกความดีที่เกิดจากผลงานที่สร้างให้แก่สมาชิกของกลุ่ม
- 11 : สมาชิกของกลุ่มต่างยินดีรับฟังคำติชมของกันและกันเพื่อให้การทำงานของกลุ่มดีขึ้น
- 12 : แสดงความยินดีในการทำงานของกันและกัน และช่วยกันทำผลงานของกลุ่ม
- 13 : สมาชิกของกลุ่มให้ความรักและนับถือซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง

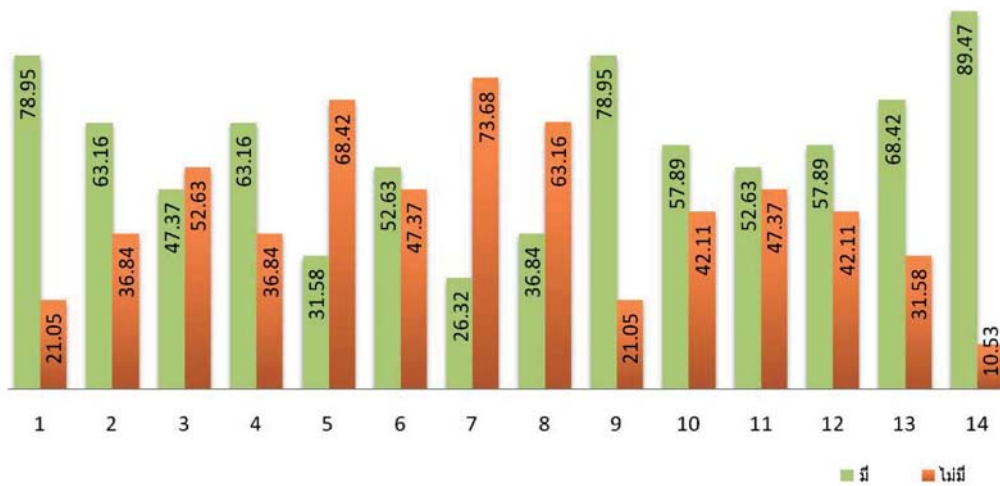
3.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการทำงานของทีม

พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มี
ลักษณะการทำงานที่เป็นทีม (ร้อยละ 56.52) และ
ลักษณะการทำงานที่ไม่เป็นทีม (ร้อยละ 42.48)
ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 จำนวนนักศึกษาที่ตอบ “มี” และ “ไม่มี”

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า สมาชิกของ
กลุ่มแต่ละคนจะช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน
ทันทีทันใดเมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็น โดยผู้นำ
ไม่ต้องร้องขอใด ๆ (ร้อยละ 89.47) รองลงมา คือ
มีกำหนดเป้าหมายและความคาดหวังไว้แล้วอย่าง
ชัดเจน และสมาชิกของกลุ่มสามารถเข้ากันได้ดี
(ร้อยละ 78.95) และน้อยที่สุด คือ การให้รางวัล
ตอบแทนหรือชมเชยสมาชิกของกลุ่ม (ร้อยละ
26.32) ดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 ร้อยละของลักษณะการทำงานของทีม

หมายเหตุ :

- 1 : กำหนดเป้าหมายและความคาดหวังไว้แล้วอย่างชัดเจน
- 2 : กำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบไว้แล้วอย่างชัดเจน
- 3 : มีเอกสารที่ระบุกฎเกณฑ์และแนวทางที่ต้องปฏิบัติไว้ชัดเจน
- 4 : มีบรรยากาศของการสื่อสารอย่างเปิดเผยที่ไว้วางใจและเคารพนับถือซึ่งกันและกัน
- 5 : มีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง
- 6 : มีการบริหารจัดการเรื่องความขัดแย้ง ความอดทน และการให้ความร่วมมือสนับสนุนที่ดี
- 7 : การให้รางวัลตอบแทนหรือชมเชยสมาชิกของกลุ่ม
- 8 : ความปรารถนาที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา
- 9 : สมาชิกของกลุ่มสามารถเข้ากันได้ดี
- 10 : เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่มีมติเห็นพ้องแล้ว ทุกคนพร้อมสนับสนุน
- 11 : สมาชิกของกลุ่มมีความยืดหยุ่น เปิดใจกว้าง และสามารถพึ่งพาได้
- 12 : สมาชิกของกลุ่มทุกคนมีความรู้สึกที่ “เราลงเรือลำเดียวกัน”
- 13 : สมาชิกแต่ละคนมีความรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มนั้น
- 14 : สมาชิกของกลุ่มแต่ละคนจะช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันทันทีทันใดเมื่อเกิดเหตุการณ์จำเป็น โดยผู้นำไม่ต้องร้องขอใด ๆ

4. สรุป**4.1 สรุปวงการศึกษ**

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สามารถนำมาสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามประเด็นต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีส่วนร่วมในการทำงานปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาไม่สามารถยุติข้อขัดแย้งในกลุ่มได้ ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม จึงทำให้ไม่มีความรู้

ความเข้าใจ ในทักษะการทำงานเป็นทีม ที่ต้องการให้เกิดขึ้น ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้การทำงานเป็นทีมไม่ประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร จตุรพิทพร (2546) ได้กล่าวว่า ความจำเป็นที่จะต้องมีการระดมความคิด ซึ่งเป็นขั้นตอนที่จะสามารถทราบถึงลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของสมาชิกแต่ละคน เพื่อลดความขัดแย้งและความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องของสมาชิกในกลุ่มด้วย อีกทั้ง การระดมความคิดยังเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทีมงานอีกวิธีหนึ่งที่เป็นประสิทธิภาพด้วย

2. ลักษณะการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักศึกษาไม่มีการให้รางวัล

ตอบแทนหรือชมเชยสมาชิกของกลุ่ม สอดคล้องกับผลการศึกษาคณะกรรมาธิการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาที่พบว่า สมาชิกของกลุ่มไม่มีการให้คำติชม จึงทำให้ต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง เพื่อความปรารถนาที่จะปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น สอดคล้องงานวิจัยของสมศักดิ์ ศิลากุล (2547) ที่กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาทีมงาน โดยเน้นที่จะให้ความสนใจเรื่องความประสานสามัคคีในการปฏิบัติงาน เพราะให้สมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกยินดีกับงานที่ทำและจะสามารถทำงานให้ลุล่วงสำเร็จได้ในที่สุด

4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาศาสนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ศึกษามาปรับปรุงและเป็นแนวทางในการพัฒนาให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากงบประมาณผลประโยชน์ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมประจำปี 2550 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

6. เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ: เซเว่นพรี้นติ้ง.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และคณะ. 2545. **การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ.** กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ประภาศรี อึ้งกุล. 2542. **การสร้างทีมงาน.** ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- สมศักดิ์ ศิลากุล. 2547. **การพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรฝ่ายพัฒนาบุคคล สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์.** มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. 2550. **เอกสารการขอสำเร็จการศึกษาและขอขึ้นทะเบียนบัณฑิตของนักศึกษา.** มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพมหานคร.
- สุนทร จตุรพิธพร. 2546. **การศึกษาลักษณะการทำงานเป็นทีมของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ตามแนวคิดของวูดคอกค์ และ ฟราน-ซิส.** วิทยานิพนธ์ สาขาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Cronbach, L.J. 1970. **Essentials of psychological testing.** 3rd ed. New York: Harper & Row.
- John W.Best. 1970. **Research in Education.** New Jersey: Prentice Hall.